

[A. M. Hansen.]

var gaaet, var inde i en Verdenskrise af et uhyggeligt Omfang, som truede med at knuse vore Erhverv, først og fremmest Landbruget. En Mængde Opgaver af allervanskeligste Art krævede derfor deres Løsning. Heller ikke her skal jeg gaa i Enkeltheder angaaende disse Kriseaars Lovgivning og disse Aars økonomiske Politik, for ogsaa disse Spørgsmaal har i Aarenes Løb fra Valg til Valg været Genstand for indgaaende Behandling. Et og andet kunde naturligtvis være noget anderledes i denne Lovgivning. Havde man vidst, at Krisen skulde blive saa langvarig, var man maaske gaaet en anden Vej; men i det store og hele har den Vej, man er gaaet, vist sig at føre fremad og opad. Vort Erhvervsliv er kommet i Gang; vi er nu i Indtjening naaet op til omtrent det, vi stod paa i 1929, og selv i de vanskeligste Perioder af denne Krisetid blev der draget Omsorg for, at ingen kom til at savne det nødvendige til Livets Ophold.

Men for at kunne sikre taalelige Vilkaar for Produktionen, blev det nødvendigt, at Staten paa mange Omraader greb ind, og megen Kritik er i Aarenes Løb rettet mod Statens Indgreb, skønt enhver maa indrømme, at de var nødvendige. Det er da ogsaa saaledes, at de, der kritiserede mest, ofte har været de ivrigste til netop at kræve Indgreb. Selvfølgelig vil vi tilstræbe at afvikle paa alle de Omraader, hvor det offentlige Indgreb ikke længere er nødvendige. Vi har altid ment, og mener fremdeles, at Statens Opgaver over for Erhvervslivet i det store og hele maa bestaa i at tilrettelægge Forholdene saadan, at Erhvervslivet har friest mulige og gunstigst mulige Vilkaar.

Foruden de Opgaver, der knytter sig til Sikringen af Erhvervslivets Trivsel og Udvikling, har det været en vigtig Opgave for Regeringen at yde fornøden Støtte til de Befolkningsdele, der af Krisen ramtes særlig haardt. Vort Parti har altid været og vil altid være at finde, hvor det gælder om at forbedre Kaarene for de daarligst stillede i Samfundet. Vi har betragtet det som en Æressag, at vi ogsaa i de vanskeligste Kriseaar har været i Stand til at yde Hjælp og Støtte til de Grupper af Befolkningen, som lever paa Livets Skyggeside.

Alt i alt maa vi sige, at vi er kommet igennem denne vanskelige 10 Aars Periode, saaledes at Landet i Dag økonomisk staar mindst lige saa stærkt som i 1929, og politisk staar Regeringen stærkere i Dag end i 1929. Ved Samarbejdet mellem de to Regeringspartier er det lykkedes at skabe et fast og roligt og handlekraftigt Styre midt i en Verden fuld af Uro og Utryghed.

Derfor har Vælgerne ogsaa ved de nu stædfundne Valg givet Regeringen Mandat til at fortsætte paa det gamle Grundlag, som er: Samarbejdet mellem de to Partier. Jeg for min Del kan ikke se nogen anden Mulighed for en Regerings Dannelse, hvis vi skal undgaa at drives ind i Forvirring og Opløsning. Der er for mig heller ingen Tvivl om, at de to Regeringspartier har mange fælles Synspunkter, naar det gælder Løsningen af vigtige Fremtidsopgaver. Jeg haaber derfor, det fremdeles vil være muligt for de to Partier, trods deres stærkt afvigende Opfattelse af mangt og meget, at staa sammen om Løsningen af de Opgaver, Fremtiden vil kræve løst.

Blandt disse Opgaver peger jeg paa Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Lykkeligtvis viser den sidste Maaned en meget betydelig Nedgang i Arbejdsløsheden, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch bemærkede, og meget tyder paa, at den nærmest kommende Tid vil bringe en endnu større Nedgang, men alligevel vil det være nødvendigt, at der træffes Foranstaltninger, som gør det muligt, at langt flere end hidtil kan faa Arbejde, saadan at de kan tjene til deres Livsophold ved nyttigt, produktivt Arbejde.

Offentlige Arbejders Igangsættelse i den store Udstrækning, som sket er, har gjort stor Nytte. Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at det nytter ikke, saa er det forkert, lige saa forkert, som hvis man vil hævde, at man ved offentlige Arbejder alene kan afskaffe Arbejdsløsheden. Offentlige Arbejder gør det ikke alene. Bestræbelserne maa gaa ud paa som hidtil at støtte og opmuntre Erhvervene, saa at det frie Erhvervsliv kan optage den Arbejds-kraft, der er til Raadighed. Maalet maa være, at der for enhver arbejdsduelig Mand ogsaa er rigelige Arbejdsmuligheder, vi skal her ikke vige tilbage for at tage dristige Skridt. Det ærede Medlem Hr. Brorsen